

[Jørgen Jensen]

ket vores demokratiske system i negativ retning. Det var det, vi pegede på i forbindelse med indkomstpoltikken.

Socialdemokratiet peger på alt det meget, der er sket, og jeg er da enig i de bemærkninger, der er faldet om, at man også kan sige noget godt om socialdemokratiet i årene, der er gået. Men socialdemokratiet må så også tage ansvaret for de negative følger af den politik, der har været ført. Statsministeren nævner udviklingen i arbejdsløshedslovgivningen siden 1901, men de ændringer og forbedringer, der er sket, er i allerhøjeste grad præget af det pres, der har været fra de arbejdsløse, der har været fra arbejdspladserne, der har været fra fagforeningerne. En ting må vi bare holde fast ved, nemlig at i hele den periode, hvor socialdemokratiet har haft afgørende indflydelse på politikken, har man ikke fået afskaffet arbejdsløsheden. Det havde været det væsentlige og det rigtige at gøre, selv om man altså under pres nogle gange har ændret og forbedret arbejdsløshedslovgivningen.

Til sidst vil jeg godt nævne et problem, som giver mulighed for at diskutere et andet flertal, andre muligheder i dansk politik. Hvorledes var socialdemokratiets stilling f. eks. til vort forslag om indfrysning af de reelle værdistigninger? Eller, hvis man hellere vil bruge det ord, socialdemokratiet nu bruger, en båndlæggelse. Socialdemokratiets stilling i dag er præget af tusindvis af udtalelser fra arbejdspladser, fra fagforeninger, fra fællesorganisationen, fra LO og også fra socialdemokratiske vælgerforeninger. Det har været med til at få flertallet i den socialdemokratiske gruppe og i regeringen til at ændre standpunkt. Det er rigtigt, at man har en holdning, men det er også rigtigt, at den er præget af det pres, der er for at få socialdemokratiet til at ændre kurs.

Det er netop det, der gør, at vi tror på, at der kan skabes et flertal for at gennemføre en anden politik, som også vil indeholde dele af socialdemokratiets idéprogram og af de løfter, man har givet til vælgerne. Men det skal også siges, at det kan ikke ske i samarbejde med firkløveret eller banden eller den borgerlige højreblok, hvad man nu kalder den. Det kan det ikke. Det kan kun ske i samarbejde med venstrefløj.

Det er rigtigt, at vi bliver ikke tilhængere af NATO, EF, indkomstpoltik eller oprust-

ning, som det er nævnt i dag, for at sikre et samarbejde fra sag til sag, men vi er altså af den opfattelse, at der er andre muligheder, og vi er også af den opfattelse, at vi har pligt til at udnytte de andre muligheder. Vi er også villige til som parti at diskutere disse muligheder for at sikre dem gennemført. Jeg nævnte i første omgang en lang række områder, hvor vi konkret kunne sige, at der er muligheder for at gennemføre en lang række bedre forslag end dem, som venstre og konservative åbner op for, og det er det, vi sådan set vil arbejde for.

Niels Helveg Petersen (RV):

Om de stillede dagsordensforslag vil jeg først sige, at det radikale venstre kan ikke stemme for det dagsordensforslag, som er stillet af hr. Ib Christensen. Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at selv om den dagsorden blev vedtaget, så ville det jo ikke forhindre, at folkettinget i næste samling, hvis flertallet i folkettinget ønskede det, kunne gribe ind under den ene eller anden form. Folkettinget kan selvsagt ikke fraskrive sig muligheden for et indgreb på et tidspunkt.

Jeg vil i øvrigt føje til, at situationen i øjeblikket jo ikke er, at der er planlagt indgreb, og også af den grund er dagsordenen overflødig.

Hr. Ole Henriksens dagsorden har vi ingen sympati for. Den vil intet som helst ændre ved situationen. Sagens kendsgerning er, at hvis der i sommerens løb skulle dukke vurderinger og oplysninger eller udviklingsforløb op, som giver socialdemokratiet betænkeligheder ved Storebæltsbroen, så vil der være – det kan enhver tælle op – et flertal her i folketingssalen, som vil være imod at gå i gang på Store Bælt. Vi ved med sikkerhed, at fremskridtspartiet og venstre – de to partier alene – sammen med socialdemokratiet vil være et flertal. Hvis der altså dukker nyt op i sagen, så vil der være et flertal for at udskyde broen. Derfor ville der ud fra hr. Ole Henriksens synspunkt ikke være vundet noget som helst ved at kalde folkettinget ind midt i sommerferien. Det ville intet kunne ændre ved den politiske situation.

Hr. Christophersens dagsorden ændrer heller ikke så forfærdelig meget ved sagens realitet. Det er en konstatering af et synspunkt, som regeringen har fremsat bestan-